

[Kjærulff-Schmidt]

Jeg var glad for, at hr. Jens Møller fra kristeligt folkeparti var enig i princippet om, at radiomonopolet må brydes. Hr. Jens Møller havde nogle betænkeligheder med hensyn til reklameudsendelsernes placering, men det er jo sådan, at det i en lang række lande er lykkedes at få placeret reklamerne sådan, at de ikke er til nogen væsentlig gene, og vi vil da meget gerne forhandle om, hvordan dette bedst kan lægges til rette.

Også hr. Niels Helveg Petersen vendte sig imod reklamefinansieringen. Jeg gør igen opmærksom på, at vi jo i forslaget om oprettelse af Danmarks Frie Radio anviser flere forskellige metoder til finansiering af den frie radio. Jeg har allerede været inde på de frivillige licensbidrag, som vil være en væsentlig indtægtskilde for en fri radio. Der nævnes også den frivillige arbejdskraft. Deri ligger naturligvis, at når et stort antal dagblade, tidsskrifter, ugeblade og fagblade råder over kompetente og dygtige medarbejdere på masser af områder, vil det da være helt naturligt, at journalister og andre, der er beskæftiget ved denne presse, også som et led i deres arbejde – hvis man ellers kan blive enig med de pågældende om det – deltager i tilrettelæggelsen af udsendelserne, og man kan opnå en langt mere fleksibel ordning igennem dette samarbejde med pressen end den, Danmarks Radio har. Man kan trække på hundredvis af dygtige medarbejdere, uden at man nødvendigvis som i Gyngemosen og på Rosenørns Allé behøver at fuldtdansætte dem året rundt. Man kan virkelig trække på eksperter og dygtige folk på mange områder.

Så vil jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen og til fru Helga Soltau, at jeg synes, det er prisværdigt, at partier som det radikale venstre og retsforbundet så standhaftigt bliver ved med år efter år at arbejde med deres egne løsningsmodeller til, hvordan man i de mindre folketingsgrupper, der er tale om, kunne tænke sig at indrette Danmarks Radio, og hvordan man, som hr. Niels Helveg Petersen sagde det, kunne opsplitte radiomonopolet. Det er prisværdigt, at man sidder og arbejder med disse tanker, men på et eller andet tidspunkt må man jo gøre op, om man når nogen vegne overhovedet ved, at der sidder 6 mand i det ene partiværelse, 6 mand i det andet partiværelse, 7 mand i det tredje partiværelse – og hr. Johan Philipsen vil sikkert blive ved, lige til man sidder nede om-

kring spærregrænsen – og diskuterer i venstres gruppe, hvad man nu kan finde på der kan have hele befolkningen bag sig. Men på et eller andet tidspunkt må man altså gøre op, om ikke man skulle samle kræfterne de partier imellem, som ønsker et brud på radiomonopolet. Vi har lagt vores forslag frem, og vi har sagt lige fra starten, at det overhovedet ikke er noget ultimatum. Det er to metoder til, hvordan man kan få brudt monoopolet, men vi diskuterer meget gerne andre metoder. Det vigtigste er, at vi i fællesskab kan være en række partier, der viser befolkningen, at der findes andre løsninger end den nuværende.

Hr. Waldorff var vældig interessant at lytte til som ideologisk entertainer, men der var et par ting, jeg specielt hæftede mig ved i hr. Waldorffs udtalelser. Den ene var det, jeg nærmest opfattede som en beskyldning imod dansk dagspresse for at være halvfascistisk, det var vist ordet. Jeg synes nok, det er en påstand, som kræver en noget nærmere begrundelse. Jeg er i hvert tilfælde ganske uenig med hr. Waldorff, hvis det skulle forstås på den måde.

Hr. Waldorff var også inde på, at forslaget skulle betyde, at der ikke blev noget reelt valg, fordi det kun blev kapitalens valg af udsendelser. Man forestiller sig, kapitalen sidder og styrer dagspressen, og kapitalen afgør, hvad der skal siges hvert eneste sekund af sendetiden døgnet rundt. Forholdet er imidlertid netop det, hr. Waldorff, at forslaget vil indebære et større valg end det, vi har i øjeblikket. Efter forslaget skal Danmarks Radio ikke fjernes. Danmarks Radio kan fortsætte og kan sende præcis, hvad den vil. Den kan sende præcis, som den gør i øjeblikket, ja, den kan endda sende marxistiske udsendelser døgnet rundt, hvis den vil det. Det forhindrer dette forslag ikke på nogen som helst måde. Men forslaget bevirker, at der bliver et alternativ, et valg, for lyttere og seere. Har hr. Waldorff noget imod det? Ønsker hr. Waldorff slet ikke, at der skal være noget valg? Ønsker hr. Waldorff kun, at alt skal styres fra ét centralt kontor i kulturministeriet eller i Danmarks Radio eller fra VS' partikontor, eller hvor det nu måtte være indflydelsen skulle ligge? Det synes jeg hr. Waldorff skulle fortælle os.

Som sagt anviser de forslag, vi har fremsat, kun nogle af de metoder, der kan benyt-